

Կոմիտաս

Սէր-Հովիկ

Շընչէ՛, հովիկ,
Դու թոթովիկ՝
Կեանքի սէրը՝
Սըրտի բերը՝
Պարուրելով,
Ծարուրելով՝
Ծովի ալքէն,
Անպի ծալքէն,
Ալ ծաղկունաց
Հըրոյ հալքէն,
Թող նա վառո՛ իմ ծոցիկին ոսկի լոյս,
Հողմահարէ՛ դու բոցիկին, որ իմ յոյս՝
Լանջիս վերայ
Յաւտ եռա՛: